

REGULAMIN OPIEKI ZDROWOTNEJ

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

§ 1

1. Regulamin Opieki Zdrowotnej Polskiego Związku Bokserskiego, zwany dalej „Regulaminem” obowiązuje zawodników, lekarzy, trenerów, instruktorów, sędziów, delegatów i działaczy.
2. Prawo do uprawiania boksu ma zawodnik, który uzyskał orzeczenie lekarskie o zdolności do treningów i walk.
3. Zawodnik nie może być dopuszczony do udziału w zawodach, jeśli nie posiada ważnej książeczki sportowo-lekarskiej, w której poświadczona jest jego zdolność do boksowania.
4. Wyniki badań ujęte w książeczce zawodnika muszą być kompletne i jednoznaczne.
5. Trener ma obowiązek odsunięcia zawodnika od treningów w przypadku braku aktualnego orzeczenia o zdolności do boksowania i treningów.
6. Zawodnik nie może brać udziału w zawodach IBA i PZB z opatrunkiem na głowie, twarzy, nosie i uszach, założonym z powodu skaleczenia, rany szarpanej czy krwawienia.
7. Zawodnik może walczyć, jeżeli okaleczenie pokryto mu wazeliną, kolodium, Trombin Solution, Micro Fibrilar Collagrn, Gelfoam, Surgicel i Adrenaliną 1/1000 lub Steri – Strip. Decyzje w tej sprawie podejmuje lekarz badający w dniu wagi.
8. W czasie walki nie można mieć na sobie żadnych akcesoriów pozaregulaminowych oraz kolczyków.
9. Pięściarze mogą korzystać tylko z miękkich soczewek kontaktowych, wszelkie inne soczewki są niedozwolone. W przypadku utraty soczewek przez zawodnika walka jest kontynuowana bez soczewek po uprzedniej zgodzie zawodnika lub jeśli pięściarz odmówi kontynuowania walki bez soczewek, sędzia ringowy przerywa walkę i ogłasza jej zwycięzcą przeciwnika przez TKO.

§ 2

1. Trenerzy i instruktorzy mają szczególny obowiązek dbałości o zdrowie zawodników w całym cyklu szkoleniowym i startowym.
2. Sędziowie, sędzia główny i delegat sportowy przy wypełnianiu swoich obowiązków mają obowiązek dbać o zdrowie zawodników w czasie toczonych przez nich walk.

§ 3

1. Na organizatorze spoczywa obowiązek zapewnienia odpowiednich warunków higienicznych i opieki lekarskiej w czasie treningów, zawodów oraz zgrupowań sportowych.
2. Trenerzy i instruktorzy powinni współpracować z lekarzem sportowym w ustalaniu i kontroli obciążeń treningowych, w programowaniu procesu odnowy biologicznej i wypoczynku, żywienia oraz innych sprawach ważnych dla zdrowia zawodnika.

§ 4

1. Badania lekarskie zawodników powinny być przeprowadzane zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia normującym kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zawodnikom orzeczeń lekarskich.

2. Lekarz zleca wykonanie badań specjalistycznych lub diagnostycznych, wynikających z oceny stanu zdrowia zawodnika ubiegającego się o wydanie orzeczenia.

ROZDZIAŁ II

Badania lekarskie

§ 5

1. Start w zawodach bokserskich dozwolony jest od 1 stycznia roku, w którym zawodniczka/zawodnik kończy 12 lat.
2. Cięża jest bezwzględny przeciwwskazaniem do uprawiania boks. W razie wątpliwości zawodniczka powinna się poddać testowi ciążowemu i badaniu ginekologicznemu.
3. Zawodniczka/zawodnik może uprawiać boks do końca roku kalendarzowego w którym ukończy 40 lat.

§ 6

Zawody muszą być zorganizowane tak, aby każdy zawodnik w czasie turnieju startował tak, aby przerwa między walkami wynosiła co najmniej 12 godzin.

§ 7

1. Każdorazowo po przerwie spowodowanej zakazem startu zawodnik zobowiązany jest do podania się ponownym badaniom lekarskim zleconym przez lekarza.
2. Okresy ochronne, lekarz zawodów wpisuje do książeczki zawodniczej zgodnie z poniższymi zasadami:
 - Jeden nokaut (KO) – zawodnik, który został znokautowany na skutek ciosów w głowę otrzymanych w walce, lub jeżeli sędzia ringowy przerwał ją z powodu otrzymania przez zawodnika silnych ciosów w głowę, czyniących go niezdolnym do obrony, nie może być dopuszczony do uczestnictwa w zawodach bokserskich i sparingach przez okres 30 dni od przegranej.
 - Dwa nokauty (KO) – zawodnik, który został znokautowany w wyniku ciosów w głowę, lub jeżeli sędzia ringowy przerwał walkę z powodu otrzymania przezeń silnych ciosów w głowę czyniących go niezdolnym do obrony, ewentualnie do dalszego prowadzenia walki i miało to miejsce dwa razy w ciągu 90 dni, nie może być dopuszczony do uczestnictwa w zawodach bokserskich i sparingach przez okres 90 dni od drugiej przegranej.
 - Trzy nokauty (KO) – zawodnik, który został znokautowany w wyniku ciosów w głowę lub jeżeli sędzia ringowy przerwał walkę z powodu otrzymania przezeń silnych ciosów w głowę czyniących go niezdolnym do obrony, ewentualnie do dalszego prowadzenia walki i miało to miejsce trzykrotnie w przeciągu 12 miesięcy nie może być dopuszczony do uczestnictwa w zawodach bokserskich i sparingach przez okres 1 roku licząc od trzeciej przegranej przez nokaut.
 - W przypadku gdy zawodnik zostanie znokautowany lub otrzyma silne ciosy w głowę, co skutkowało przerwaniem walki, lekarz ringowy zweryfikuje powagę obrażeń i zaleci właściwy okres ograniczeń medycznych:
 - w przypadku braku utraty przytomności minimum 30 dni;
 - w przypadku utraty przytomności na czas poniżej 1 minuty minimum 90 dni;

- w przypadku utraty przytomności na czas powyżej 1 minuty minimum 180 dni;
 - w przypadku gdy pięściarz doświadczy utraty przytomności po raz drugi w przeciągu 3 miesięcy od wznowienia boksu po pierwszym przypadku utraty przytomności, okres ograniczeń zostaje podwojony;
 - w przypadku gdy pięściarz doświadczy trzykrotnej utraty przytomności w przeciągu 12 miesięcy, zostanie zawieszony na minimum 18 miesięcy od daty trzeciego przypadku utraty przytomności;
 - w trakcie trwania okresu ograniczeń medycznych pięściarzowi nie wolno trenować i sparować.
- Wszystkie środki ochronne mają zastosowanie również jeśli nokaut wydarzy się w czasie treningu lub jakichkolwiek innych okolicznościach. Trener zobowiązany jest do dopilnowania wpisu w książeczce zawodniczej.
 - W przypadku ciosów na tułów, okres przerwy lub zakres podejmowanych środków ochronnych leży w gestii lekarza zawodów.
 - Jeśli bokser jest znokautowany po ciosach na głowę, po komendzie stop lub break i jest wyliczony do 10 to jego wygrana przez dyskwalifikację nie zezwala mu na kontynuowanie udziału w zawodach.
 - Każdorazowo po okresie ograniczeń medycznych, przed powrotem na ring, zawodnik musi się poddać badaniom wskazanym przez lekarza.
 - O zezwoleniu na wznowienie treningów i udział w zawodach bokserskich decyduje wydane orzeczenie lekarskie o zdolności do walk.
 - Kwestie sporne dotyczące zakazu startów i ochrony zdrowia zawodników rozstrzyga Lekarz Opieki Zdrowotnej PZB.

ROZDZIAŁ III

Obowiązki i uprawnienia lekarzy na zawodach

§ 8

1. Podczas zawodów bokserskich musi być obecny lekarz oraz karetka z zespołem medycznym.
2. Podczas badań, pięściarz musi zostać zweryfikowany jako zdolny do walki przez lekarza, każdorazowo przed rozpoczęciem walk.
3. Podczas badań i ważenia bokser jest zobowiązany do przedłożenia delegatowi sportowemu lub komisji wagi książeczkę sportowo-lekarską z aktualnymi badaniami.
4. W zawodach kobiet, każda z zawodniczek w wieku powyżej 18 lat zobligowana jest do podpisania oświadczenia ciążyowego, a zawodniczki poniżej 18 roku życia zobligowane są dostarczyć podpisane przez nią samą oraz opiekunów prawnych oświadczenie ciążyowe, że w dniu rozpoczęcia danych zawodów nie jest w ciąży. Za dostarczenie przez zawodniczki niepełnoletnie takiego oświadczenia na miejsce zawodów odpowiadają trenerzy zgłaszający zawodniczki do udziału w zawodach.
5. Zawodniczki, które odmówią podpisania oświadczenia ciążyowego lub nie dostarczą go przed zawodami automatycznie nie zostaną dopuszczone do zawodów (wzory zaświadczeń do podpisania znajdują się w załącznikach).
6. Przez cały czas trwania zawodów lekarz i zespół medyczny muszą być obecni na hali zawodów. Nie mogą opuszczać miejsca swojej pracy do zakończenia ostatniej walki.
7. W przypadkach niedopuszczenia zawodnika do startu, lekarz odnotowuje w protokole zawodów przyczynę niedopuszczenia z zachowaniem tajemnicy lekarskiej.

8. Lekarz zawodów na wniosek sędziego ringowego ocenia kontuzje zawodników i przekazuje sędziemu ringowemu decyzję.
9. Lekarz musi poinformować sędziego głównego o konieczności przerwania walki, w przypadku gdy któryś z zawodników jest niezdolny do jej kontynuowania.
10. Postępowanie po KO i TKO:
 - Pięściarz nieprzytomny - jeżeli w wyniku walki zawodnik straci przytomność, wówczas w ringu może przebywać jedynie sędzia ringowy i wezwany lekarz, chyba że ten ostatni potrzebuje dodatkowej pomocy. W przypadku utraty przytomności trwającej więcej niż jedna minuta, zawodnik musi być natychmiast przetransportowany ambulansem do najbliższego szpitala, jeśli to możliwe z oddziałem neurologicznym, w celu dalszych badań. Zawodnikowi powinien towarzyszyć lekarz.
 - Opieka lekarska - w przypadku nokautu bez utraty przytomności lub w przypadku TKO zawodnik musi być natychmiast po walce przebadany przez lekarza w celu określenia ewentualnej potrzeby obserwacji medycznej i/lub hospitalizacji.
 - Lekarz ma prawo nie dopuścić kontuzjowanego zawodnika do walki, jeśli uzna to za konieczne.
 - Lekarz sporządza po zawodach sprawozdanie lekarskie i przekazuje je delegatowi sportowemu.
11. Lekarz zawodów powinien utrzymywać kontakt wzrokowy z sędzią ringowym i na każde jego wezwanie przedstawić swoją opinię co do dalszej zdolności zawodnika do walki.
12. Zawodników, szkoleniowców i sędziów obowiązuje bezwzględny zakaz stosowania środków farmakologicznych uznawanych za dopingowe zgodnie z aktualną listą POLADA.
13. Zarządzone badanie antydopingowe jest bezwzględnie obowiązujące.
14. Nie poddanie się badaniu jest równoznaczne z uznaniem stosowania doping.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe i przejściowe

§ 9

Prawo wprowadzenia zmian do Regulaminu i interpretowanie jego przepisów przysługuje wyłącznie Zarządowi Polskiego Związku Bokserskiego.

§ 10

Naruszenie przepisów „Regulaminu” powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną.

Regulamin wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia na stronie internetowej PZB.

Zatwierdził:

dr n. med. Łukasz Talarek
specjalista chirurgii
klatki piersiowej
645 81 71

POLSKI ZWIĄZEK BOKSERSKI
PREZES ZARZĄDU

Grzegorz Nowaczek